

пы́та: да ли щѣ са намѣри на свѣт-а
 нѣкој челоуѣкъ по блаженъ и по благоп-
 олѣченъ ѿт не́го; А Сѡлѡнъ ѡтвѣща: вѣ-
 дамъ царю, чи много чѣсть и слаба и име-
 нїе имашь, но не мога та назова блажена
 долѣ не оумрѣшь благополѣчнѡ. Катò чѣ
 царь-атъ тѣзи рѣчи присмѣ са Сѡлѡнъ,
 и мѣ рече чи не развѣра шо ѣ благополѣ-
 чїе. Подиръ малко вре́мѣ дїгна бо́и (цѣнкъ)
 срѣщъ не́го Кѹрѡ Персіискі-атъ царь та го
 повѣди и го оулови жива, ачи повелѣ да
 го мѣчатъ, и най сѣтнѣ да го изгорѣтъ
 предъ сичкі-атъ народъ. Тогази Крисъ,
 катò го военозѣха ѡбвѣрзана да го изго-
 рѣтъ, смысли Сѡлѡновѣ-тѣ хораты и на-
 чѣна да вика высокѡ: ѡ Сѡлѡне! Сѡлѡне!
 Сѡлѡне! Катò чѣ това Кѹрѡ, повелѣ та го
 привѣдоха предъ не́го и го попыта, зашо
 вика тѣи; А Крисъ мѣ приказа своѡ-та
 Історїѡ. И Кѹрѡ катò а чѣ оумилостиви
 са на не́го и го ѡтпѣсти, и презъ сичкі-
 атъ си жикоть го има на по́четъ, зашо мѣ
 дойде на оум-атъ ко́лько не постоѡно ѣ
 челоуѣческо-то состоѡнїе.